

27394 LLEI 60/1997, de 19 de desembre, de modificació de l'Estatut dels treballadors en matèria de cobertura del Fons de Garantia Salarial. («BOE», 304, de 20-12-1997.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, conté una llacuna legal a l'article 33.2, amb la interpretació literal o restrictiva del qual es produeix recentment un clar perjudici a un nombre important de treballadors i un greuge comparatiu respecte a altres. Aquesta situació porta causa de la reforma de l'Estatut dels treballadors que es va produir amb l'aprovació de la Llei 42/1994, de 30 de desembre.

L'article 33.1 i 2 de l'Estatut dels treballadors estableix que el Fons de Garantia Salarial (FOGASA) ha d'abonar l'import de salaris i indemnitzacions pendents de pagament per causa d'insolvència, suspensió de pagaments, fallida o concurs de creditors dels empresaris, i ha de determinar requisits i límits.

En concret, l'apartat 2 de l'article 33 recull que el Fons de Garantia Salarial, en els casos de l'apartat anterior, ha d'abonar indemnitzacions reconegudes com a conseqüència de sentència o resolució administrativa a favor dels treballadors a causa d'un acomiadament o extinció dels contractes de conformitat amb els articles 50 i 51 d'aquesta Llei.

L'article 51 de l'Estatut dels treballadors estableix que s'entén per acomiadament col·lectiu l'extinció de contractes de treball fonamentades en causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, quan, en un període de noranta dies, l'extinció afecti, almenys:

- a) Deu treballadors, en les empreses que ocupin menys de cent treballadors.
- b) El 10 per 100 del nombre de treballadors de les empreses en aquelles que ocupin entre cent i tres-cents treballadors.
- c) Trenta treballadors en les empreses que ocupin tres-cents o més treballadors.

En el mateix article 51 es diu que «s'entén igualment com a acomiadament col·lectiu l'extinció dels contractes de treball que afectin la totalitat de la plantilla de l'empresa, sempre que el nombre de treballadors afectats sigui superior a cinc, quan aquell es produeixi com a conseqüència de la cessació total de la seva activitat empresarial fonamentada en les mateixes causes anteriorment assenyalades».

En aquests supòsits és aplicable l'article 33.2 de l'Estatut dels treballadors i el Fons de Garantia Salarial abona als treballadors afectats les indemnitzacions amb els límits legals.

Tanmateix, si es produeix l'extinció del contracte (acomiadament) per causes objectives d'acord amb l'article 52.c) de l'Estatut dels treballadors, «quan hi hagi la necessitat objectivament acreditada d'amortitzar llocs de treball per alguna de les causes que preveu l'article 51.1 d'aquesta Llei i en un nombre inferior al que aquest estableix», els treballadors afectats estan veient desestimades les seves sol·licituds d'abonament de les indemnitzacions per part del Fons de Garantia Salarial, llevat de les que estableix l'article 33.8 de l'Estatut dels treballadors.

Per això és necessari corregir com més aviat millor aquesta situació i aclarir, expressament, que els supòsits de l'article 52.c) de l'Estatut dels treballadors també s'inclouen a l'article 33.2 de l'Estatut dels treballadors, juntament amb els ja recollits articles 50 i 51.

Article únic.

L'article 33.2 del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, queda redactat de la manera següent:

«2. El Fons de Garantia Salarial, en els casos de l'apartat anterior, abona indemnitzacions reconegudes com a conseqüència de sentència o resolució administrativa a favor dels treballadors a causa d'acomiadament o extinció dels contractes de conformitat amb els articles 50, 51 i 52.c) d'aquesta Llei, amb el límit màxim d'una anualitat, sense que el salari diari, base del càlcul, pugui excedir el doble del salari mínim interprofessional.

L'import de la indemnització, als únics efectes d'abonament pel Fons de Garantia Salarial per als casos d'acomiadament o extinció dels contractes de conformitat amb l'article 50 d'aquesta Llei, es calcula sobre la base de vint-i-cinc dies per any de servei, amb el límit que fixa el paràgraf anterior.»

Disposició transitòria única.

Els expedients de sol·licitud de reconeixement de prestacions de garantia salarial que es presentin, per les causes de l'article 52.c) de l'Estatut dels treballadors, tenen efecte des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 19 de desembre de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ